

naesten ligner en Forsølgelse, i alt Fald føles det saaledes af mig, især naar jeg ser hen til de flere Naaproducter, f. Ex. Sukker, Tobak etc. etc., der vedvarende ere ansatte med en saadan Told, at der høves en Beskyttelse ved at bringe dem i en foreblet eller renset Form.

Var Systemet helt og holdent brudt, maatte man høre sig derfor; man dette da Vilkaar med alle sine industrivende Landsmænd, og maatte finde sig tilrette deri saa godt, man kunde; men som det nu er, at see sig berøvet den allertavleligste Beskyttelse, med Bevidstheden om at man trænger meget haardt til den paa Grund af de særlige Forhold, der bestaa netop for denne ved Fortidens Beskyttelse opstaaede Industri, kan det ikke Andet end fremkalde en Følelse af, at denne nu maa staa i særlig Ugunst hos højere Bedkommende. — Stulde det være Udvalg nu finde, at der er noget Sandt og Rigtigt i det, jeg her har tilladt mig at nedskrive, vilde det være mig kjær, at dette maatte faae et Udtryk i den Betænkning over Toldloven, der snart vil blive fremlagt i Folkethinget.

Hvis Salttolden rent ophæves her i Landet, ville Raffinaderierne ganske vist ikke være godt stillede; men det var en Sag, som man maatte finde sig i, og der vilde i dette Tilfælde kunne arbeides med en langt mindre Driftskapital, end der nu maa anvendes.

Det jeg fluttelig udtaler det som mit og sikkert alle mine Kollegers Ønske, at den nu værende Stensalttold, $\frac{2}{5}$ Sk. pr. T. maatte blive anerkjendt som efter Forholdene billig og retfærdig, og blive vedtagen i Folkethinget, anbefaler jeg Sagen til gunstig Overveelse.

9. Syrer. (Løbe-Nr. 147.)

Skrivelse til Udvalgets Formand fra Hr. Frederik Owen paa Direktionen for Fredens Møllers Fabrikers Begne, dateret 15de Januar 1873.

„Undertegnede Direktion tager sig den ærbødige Frihed at henvende sig til Deres Velbaarenhed som Formand for det i Toldsagen nedsatte Udvalg med Anmodning om, at De godhedsfuldt vil søge at forhindre den Uretfærdighed, der vilde blive begaaet imod os, saafremt Udcastet blev til Lov.

Sagen er i Korthed følgende:

Bed Positionen Nr. 147, Syrer, iblandt hvilke vi fabrikere Svovlsyre, har Udcastet gjort Indførelsen af samme fri, hvortil vi intet kunde have at indvende, saafremt der til nævnte Syres Fabrication blev tilstaaet fri Indførsel af samtlige Materialer, men dette forholdes sig ikke saa; thi vel er der indrømmet fri Indførsel for begge Hoved-Naastofferne, nemlig Svovl og Salpeter, hvorimod de øvrige ved Fabricationen nødvendige Artikler vedblive at skulle svare Told, saaledes: Balloner af Glas, Stentul og Blyplader, og dito Rør.

For ærbødige Anmodning er derfor, at der enten for Svovlsyren maa fastsettes en Indførselstold, der ækvivalerer den Udgift, Tolden paa de nævnte tre Artikler foraafrager i Fabricationen, eller at der for disse gives fri Indførsel.

For at lette det ærede Udvalg Ansættelsen af en retfærdig Told paa Svovlsyren, skulle vi tillade os at meddele, at en tom Glasballon, der rummer cirka 200 Pbd. Svovlsyre og veier cirka 20 Pbd., er ansat til en Told af 0,5 Sk. pr. Pbd., altsaa 10 Sk. pr. 200 Pbd. Syre eller pr. 100 Pbd. Syre 5 Sk.

og at der til Fabricationen af 100 Pbd. Syre udfordres cirka $\frac{2}{3}$ Ld. Stensalt, der efter Udcastet vil svare en Told af 12,6 — samt at der til de store Blyhamres Vedligeholdelse under Fabricationen af Svovlsyren udfordres saameget Bly, at Tolden, 0,15 Sk. pr. Pbd., vilde udgjøre for det til 100 Pbd. Syre nødvendige Bly 0,4

eller cirka 0,1 Sk. pr. Pbd. vilde være den Indførselstold, Svovlsyren burde betale.

Denne ringe Ansættelse af $\frac{1}{10}$ Sk. pr. Pbd. kan mulig forekomme Dem en Bagatel; men i en Fabrik, der tilvirker Millioner af Pund, er den af Betydning, og tillade vi os derfor at udbede os Deres gode Hjælp til, at vi maa blive forundt Retfærdighed.

Tilsammen 8 Sk. pr. 100 Pbd.